

fige, at der i det offentlige Befordringsvæsen er Trang til bedre Heste, ligesom ogsaa ved saadanne private Befordringer, som paa en eller anden Maade staae under Statens Control. Nu forekommer det mig, at Staten bedst kunde opbjaelpe Hesteavlens ved at afhjaelpe den Trang, som den selv føler til bedre Heste; altsaa dex ved, at Regjeringen henvendte sig, ikke til denne, men til en anden Forsamling, af hvilken den kunde faae de fornødne Midler dertil, navnlig til at sætte en høiere Remontepriis, da den nuværende i Forhold til Hestens Værdi er for lav. Naar man gif frem paa den Maade, at man forlangte bedre Heste og vilde betale dem, saa er jeg overbevist om, at den private Industri nok vilde skaffe dem tilveie. Hertil kommer, hvad kyndige Folk have sagt mig — jeg har ikke selv nogen Mening derom — at de fremmede Hestehandlere altid stille deres Priser i et vist Forhold til Remontepriisen; saaledes at Hesteopdrætterne ogsaa ad den Veie vilde faae en forøget Indtægt og altsaa en forøget Tilbøielighed til at skaffe gode Heste tilveie; herved vilde Hestene tillige blive underkastede en praktisk Prøve; som bekjendt hylde man nutildags „Exterieurtheorien“, hvor man kun bryder sig om Hestens Udseende og ikke om, at den aflægger praktisk Prøve, Kraftprøve; en saadan praktisk Prøve vil Hesten derimod blive underkastet, naar den erkjendes for dygtig til disse Statens forskellige Brug. Idet jeg altsaa antager, at der er en anden Veie for Staten til at fremme Hesteavlens paa, kunde jeg være tilbøielig til at mene, at de Premier, som ere forslaaede i § 2, ikke saaledes burde slaaes fast eengang for alle, men kun skulle bevilges for et eller to Aar for at see, hvorvidt Staten

vil slaae ind i den antydede Retning. Jeg tror ogsaa, at Udskiligt kunde tale for at opheve det saakaldte Stamstutteri, med Undtagelse af det hvide Stod; dette er jo Noget, man eengang holder fast paa, det er en national Luxus, og det bør fremfor Alt beholdes, fordi det be nyttes til Hs. Majestet Kongens Spand. Forøvrigt sees det jo af Rapporten, at der kun er meget daarligere Udsigter for dette hvide Stod; eftersom i det sidste Aar 6 Hopper kun have født 2 Føl, af hvilke det ene var dødt og det andet graat; men efter hvad Theorien tilfiger; saa lover man sig, at man af graae og; saavidt jeg husker, lyserøde Heste i Tidens Løb vil kunne frembringe fuldkommen hvide Heste. Det er jo muligt, at dette Forsøg kan lykkes, og jeg mener i alt Fald, at Rigsdagen ikke skulde nægte de fornødne Penge til at lade dette Experiment foretage.

Knudsen: Den ærede Minister har med Hensyn til hvad jeg har bemærket til § 3 fremdeles holdt paa, at Statens Bidrag kun bør tildeles de landøkonomiske Foreninger, som virke for et heelt Amtsradsdistrict. Jeg har allerede indrømmet, at det maaffee i Principet kunde være vigtigt, at disse landøkonomiske Foreninger omfattede et heelt Amt; men jeg har tillige, tror jeg, påvist, at det ikke gaaer an at bibeholde den Bestemmelse, der i saa Henseende findes her i Loven; de locale Forhold og mange andre Omstændigheder gjøre, at Bestemmelsen bliver utilraadelig. Jeg skal isvrigt ikke indlade mig videre herpaa, men kun henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 3die Valgkreds (Nærgaard) i saa Henseende har udtalt.